

Robert Vannoy , Prorocy Wielcy, Wykład 6

Narodziny z dziewicy, Syn Izajasza (Izaj. 7-8)

Przejrzyj Księgę Izajasza 7

Omawialiśmy rozdział 7 Izajasza. Pod koniec ostatniej godziny byliśmy w trakcie przeglądania wersetów od 13 do 16. Pamiętajcie, wskazałem, że istnieją ogólnie trzy sposoby traktowania tych wersetów przez interpretatorów. Niektórzy będą próbować zastosować je wszystkie do obecnej sytuacji wojny syro-efraimickiej i przyjąć, że znakiem narodzin z wersetu 14 jest dziecko , które narodzi się Achaza lub Izajasza. Inni próbowali zastosować cały ten fragment do narodzin Chrystusa na podstawie cytatu tego wersetu ze Mateusza. Mateusz odnosi to do Chrystusa. Żadna z tych dwóch alternatyw nie wydaje się oddawać sprawiedliwości szczegółom tego fragmentu, ponieważ w wersecie 13 wydaje się być nagana skierowana do Achaza. „Słuchajcie teraz, domu Dawida: Czy dla was to drobnostka znużeni ludźmi, ale czy zmęczycie się i mojego Boga?” A wersety od 15 do 16 wydają się bardzo wyraźnie mówić o współczesnej sytuacji, szczególnie werset 16: „Bo zanim dziecko będzie umiało odrzucić zło i wybrać dobro, ziemia, którą się brzydzisz, zostanie opuszczona przez obu jej królów”. Wydaje się, że nie można tego odnieść konkretnie do narodzin Chrystusa.

To skłoniło niektórych do opowiadania się za wielokrotnym lub podwójnym spełnieniem, w którym ten fragment przemawia zarówno do współczesnego dziecka Izajasza, jak i do Chrystusa. Jako ilustrację tego stanowiska dałem wam Waltera Kaisera. To rodzi kolejną kwestię o wieloznacznym znaczeniu. Myślę, że musimy na to bardzo uważać. Rodzi to jednak również pytanie o znaczenie terminu „*almah*” . W wersji Króla Jakuba tłumaczy się to jako „pocznie dziewica”. Jeśli to jest żona Izajasza, jak można to odnieść do matki tych dzieci? Z jednej strony najlepiej jest potraktować wersety jako słowa nagany wobec Achaza: jesteś niegodnym przedstawicielem rodu Dawida, więc zostaniesz zastąpiony. Z jednej strony jest to nagana wobec Achaza. Z drugiej jednak strony jest skierowany do innego odbiorcy: znajdują się w nim

słowa pocieszenia dla pobożnych ludzi, którzy nadal przebywają w tej ziemi. Werset 13 jest naganą dla Achaza, podczas gdy wersety 15 i 16 są pocieszeniem dla pobożnych ludzi tej ziemi. Rzecz łączy te dwie myśli razem i jest czymś, co trzeba wnieść do tekstu i, co prawda, jest to tutaj trudna część interpretacji. Łączy ich to, że zakładają, że jeśli miałyby urodzić się w ciągu roku, w normalnym czasie ciąży, to wydarzyłyby się te dwie rzeczy. Innymi słowy, nie jest to proroctwo, że się wtedy urodzi, ale Izajasz użył terminu ciąży jako podstawy pomiaru czasu. Zakładając, że jeśli miałyby urodzić się obecnie, to zanim będzie wiedział wystarczająco dużo, aby odróżnić dobro od zła, zanim dziecko dowie się lub będzie mogło wiedzieć, że najeźdźcze królestwa znikną. Nie sądzę, że proroctwo mówi konkretnie, kiedy dziecko przyjdzie na świat; zakłada się, że jeśli miałyby przybyć w ciągu roku, zanim będzie więcej niż trochę starszy, królestwa, których się boisz, znikną.

Alma [dziewica, Izajasz 7:14] Chcę pójść nieco dalej w kwestii „*almah*” . Hebrajskie określenie brzmi „*almah*” , „oto panna pocznie i porodzi syna”. Myślę, że stanowi to mocny sprzeciw wobec rozumienia szczegółów wersetu 14 jako odnoszących się albo do żony króla, albo do żony Izajasza, która ma syna. Nic nie wskazuje na to, że żona Achaza była dziewczicą lub że żona Izajasza była dziewczicą. W rzeczywistości wiemy, że Izajasz miał już syna, Szear- Jaszaba , kiedy Izajasz wyszedł na spotkanie i konfrontację z królem Achazem. Bóg powiedział mu, aby zabrał swojego syna Szeara- Jaszaba w Izajasza 7:3.

Było wielu interpretatorów, którzy argumentowali, że „*almah*” tak naprawdę nie oznacza „dziewica”; oznacza „młodą kobietę”. Dlatego określenie to może odnosić się do żony Izajasza lub żony Achaza. I rzeczywiście, jeśli spojrzeć na przekład Izajasza 7:14 w poprawionej wersji standardowej, jest tam napisane: „Oto młoda kobieta pocznie”. W RSV znajduje się przypis, który mówi „lub dziewczica”, ale jest on umieszczony w przypisie. Jeśli spojrzeć na Biblię New English Bible, jest tam napisane: „Młoda kobieta pocznie” i nie ma tam żadnego

przypisu. Po prostu tak to zostawia. Zatem całkowicie usuwa wszelkie sugestie dotyczące narodzin z dziewicy. Pytanie brzmi zatem, co oznacza termin „*almah*” ?

Pozwolę sobie na kilka komentarzy na ten temat. Po pierwsze, „*almah*” nie jest zwyczajowym słowem oznaczającym „dziewicę”. „Dziewica” jest zwykle tłumaczeniem innego hebrajskiego słowa, a nie słowa „*almah*”. Zwykle słowo tłumaczone jako „dziewica” to *bethulah*. Można powiedzieć, że jeśli *bethulah* jest terminem powszechnie używanym w odniesieniu do dziewicy, dlaczego Izajasz nie użył *betulah* zamiast „*almah*”, aby to wyjaśnić? Spójrz na swój cytat na stronie 17, pierwszy akapit na górze strony. To jest wzięte z pierwszego tomu EJ Younga z jego trzypomowych komentarzy do Izajasza, strona 288, pierwszy akapit. Young mówi: „W Księdze Joela 1:8 *bethulah* jest wyraźnie zamężną kobietą. W późniejszych aramejskich tekstach zaklęć aramejski odpowiednik *bethulah* odnosi się do zamężnej kobiety. Gdyby Izajasz użył tego słowa, *bethulah*, pozostawiłby nas w zamieszaniu. Nie mogliśmy wiedzieć dokładnie, co miał na myśli. Czy mówił tam o tej, która była prawdziwie dziewicą, czy raczej miał na myśli zaręczoną, czy też tę, która faktycznie była żoną? W świetle tych rozważań wydaje się, że wybór „*almah*” przez Izajasza był celowy. To chyba jedyne słowo w języku, które jednoznacznie oznacza kobietę niezamężną. Żadne inne dostępne słowo hebrajskie nie wskazywałoby wyraźnie, że osoba, którą ono określa, jest stanu wolnego; w związku z tym żadne inne słowo nie byłoby odpowiednie do spełnienia wymogów oznaczenia, takich jak wymagany kontekst. Żadne z tych innych słów nie wskazywało na słowo niezwykle. Jedyne „*almah* wyjaśnia, że matka była niezamężna”.

Następny akapit: „Jeśli jednak matka jest zamężną kobietą, to czy dziecko było nieślubne, czy nie? Gdyby dziecko było nieślubne, czy takie narodziny byłyby znakiem? Cały kontekst, w istocie cały kontekst biblijny, wyklucza to. Z drugiej strony, gdyby matka była dobrą kobietą, poród byłby niezwykle i niezwykle, gdy matka jest niezamężna i jest dobrą kobietą. Kiedy ten fakt zostanie

zrozumiany, w całej historii stanie się jasne, że tylko jedna osoba może to orzec, a była to Maryja, Matka Pana”.

Zauważcie, że Young kładzie tam nacisk na potrzebę określenia „*almah*” . Kładzie nacisk bardziej na stan stanu wolnego niż na aspekt dziewictwa w znaczeniu tego słowa , nie oznacza to jednak, że słowo to nie zawiera idei dziewictwa. Jednak główne znaczenie słowa „*almah*” wydaje się oznaczać „nieżonaty”, jeśli spojrzeć na to w języku hebrajskim. Zamieszczenie z *bethulah* polega na tym, że czasami jest ono tłumaczone jako „dziewica”, ale nie zawsze odnosi się do niezamężnej kobiety; zdarzają się przypadki, gdy tak naprawdę nie jest ona niezamężną kobietą. Zatem termin „*almah*” oznacza niezamężną kobietę. Po drugie, termin „*almah*” jest używany w odniesieniu do dziewicy. Jeśli przyjrzesz się tym przypadkom użycia, zauważysz, że w żadnym wypadku nie jest to kobieta zamężna; zawsze jest to kobieta niezamężna.

Przynajmniej w jednym przypadku jest jasne, że słowo to oznacza nie tylko osobę niezamężną, ale także dziewicę. To jest w Księdze Rodzaju 24. Jeśli przejdiesz do 24 rozdziału Rodzaju, to jest to historia Abrahama, który wysłał swego sługę, aby znalazł żonę dla Izaaka. Użyto tam ciekawej terminologii. Jeśli spojrzysz na werset 43 Księgi Rodzaju 24, przeczytasz – to mówi sługa – „Oto stoję przy studni wody; i stanie się, że gdy dziewica (*almah*) wyjdzie, aby zaczerpnąć wody , i powiem jej: Daj mi, proszę, trochę wody z twojego dzbanu do picia; I rzekła do mnie: Pij obydwójcie, a ja naczepię także dla twoich wielbłądów; *niech to będzie* ta kobieta, którą Pan wyznaczył dla syna mojego pana.

To jest tłumaczenie Króla Jakuba. Weź ten werset 43 i porównaj go z terminem „*almah*” z wersetem 16. Jeśli cofniesz się do wersetu 15, przeczytasz: „Oto Rebeka wyszła , która urodziła się Betuelowi , synowi Milka , żony Nachora , syna Abrahama brat z dzbanem na ramieniu. A dziewczeczka”, czyli *na'arah* , „*była* bardzo piękna, była dziewicą”, *bethulah* , dziewicą. Następnie zwróć uwagę na kwalifikację *Bethulah* : „ani nikt jej nie znał”. Istnieje tam dwuznaczność, ale tutaj ta dwuznaczność zostaje usunięta, gdy jest powiedziane: „Ona jest *bethulah* i

nie znalazła żadnego mężczyzny; zeszła do studni, napełniła swój dzban i wyszła”.

Teraz widzisz, że w tym rozdziale powiedziałaś, że była *na'arah*, *bethulah* i *almah*; wszystkie odnoszą się do Rebeki, a kontekst bardzo jasno pokazuje, że była niezamężna i że była dziewicą. Pamiętam, że wiele lat temu doktor MacRae określił, jak powinienem zdefiniować słowo „*almah*”: zasugerował, że jest ona niezamężna lub jest młodą kobietą w wieku nadającym się do zawarcia małżeństwa. Młoda kobieta w wieku nadającym się do zawarcia małżeństwa, której cechą charakterystyczną jest to, że jest dziewicą.

LXX Tłumaczenie Alma jako Partenos Trzecią kwestią jest sposób, w jaki Septuaginta przetłumaczyła Izajasza 7:14. Kiedy przetłumaczyli to na grecki, pojawiło się pytanie: Jak zrozumieli „*almah*”? Jeśli spojrzysz na Septuagintę, przekonasz się, że przetłumaczono tam słowo *partenos*, które zwykle tłumaczy się również jako „dziewica”. Jeśli przejdiesz do 1. wersetu 23. Mateusza, tam jest napisane: „Oto dziewica *będzie* brzemienna”; to jest także *partenos*. Niektórzy twierdzą, że to rozstrzyga sprawę, gdyż greccy tłumacze użyli słowa oznaczającego „dziewicę” i to daje nam jasne zrozumienie sposobu, w jaki jest ono cytowane w Nowym Testamencie. Jest więc jasne, że „*almah*” w Księdze Izajasza 7:14 oznacza „dziewicę”.

Jednak nie jest to takie proste, ponieważ *partenos* jest również niejednoznaczne, podobnie jak *bethulah*. Spójrz na swój cytat na stronie 32, na dole strony. Pochodzi to z artykułu Harry'ego Orlinskeya w *tłumaczeniu Biblii* na temat „Dziewicy”. Mówi: „To, czy *Partenos* była dziewicą, czy nie, było sprawą drugorzędną, którą należało ustalić prawdopodobnie na podstawie kontekstu. Rzeczywiście, termin *parthenias* oznaczał niezamężną kobietę, a imię *partenos* było czasami używane honorowo w odniesieniu do świętej prostytutki, stąd też nazwa *parthenos* odnosi się do świątyni w Atenach. Kiedy wczesne chrześcijaństwo rozwinęło wiarę w narodzenie Jezusa z dziewicy, naturalnym było wskazanie możliwego tekstu dowodowego w Izajasza 7:14, który mówi o

„dziewicy” w Septuagincie *partenos* , a w konsekwencji o hebrajskim określeniu, które było przetłumaczone jako „ *almah* ”. Ale, jak widzisz, on tam wskazuje, że *partenos*, podobnie jak *bethulah* , nie zawsze jest całkowicie jasny, ponieważ niektóre zwyczaje to zaciemniają.

Zwróć uwagę, że mówi, że to, czy *partenos* wskazuje na dziewicę, czy nie, należy określić na podstawie kontekstu i myślę, że w tym miejscu kontekst Mateusza jest również ważny, ponieważ spójrz na Mateusza 1:18. Czytamy: „A narodziny Jezusa wyglądały tak: gdy jako jego matka Maria została poślubiona Józefowi, zanim się zeszli, znaleziono ją brzemienną z Ducha Świętego”. Kiedy więc używasz *partenos* w tym kontekście z tym kwalifikatorem, przypomina to kwalifikator *bethulah* z 24. rozdziału Księgi *Rodzaju* . Jest oczywiste, że *partenos* w Ewangelii według Mateusza 1:23 zostało użyte do wskazania dziewictwa, ponieważ miało to miejsce „zanim się zeszli”. Zauważcie, że w wersecie 25 jest to podwójnie jasne. Widzimy: „Nie poznał jej, dopóki nie urodziła swego pierworodnego syna”. Nie ma więc żadnych wątpliwości, że u Mateusza występuje podwójny kwalifikator z terminem *partenos* . Wydaje mi się więc całkiem jasne, że Izajasz 7 mówi w wersecie 14 o narodzinach z dziewicy. Wydaje się, że bardzo trudno zastosować to do późniejszego króla Ezechiasza lub syna Izajasza. Zdaje się, że mowa o przyjściu Chrystusa. Zatem werset 13 jest naganą skierowaną do Achaza. Zostaniesz zastąpiony, a następnie, zakładając, że dziecko urodzi się w ciągu roku, wersety 15 i 16 dają pocieszenie, a nie naganę, ale pocieszenie boskiej resztki, z którą rozmawia. Zatem w wersetach 15 i 16 następuje zmiana myślenia, ale nie ma kontynuacji nagany wobec Achaza, a jedynie słowa pocieszenia skierowane do ludu Bożego.

Proroctwa długoterminowe w połączeniu z proroctwami krótkoterminowymi

Strona 15 twoich cytatów, na dole strony, ostatni akapit, Hasel Bullock sugeruje w swoim artykule z 1987: „Po dalekosiężnej wypowiedzi Izajasza prorok zwraca się ku drugiemu bezpośredniemu niebezpieczeństwu, koalicji Syro -

Efraimitów i podąża za wzorcem, który dobrze pasuje do jego pisarstwa, wspierając tę długoterminową prognozę prognozą krótkoterminową, którą mogą zaobserwować jego współcześni. Proroctwa dalekosiężne, Izajasz 7:14 i 15, mają dużo czasu do wypełnienia, a proroctwo krótkoterminowe to Izajasz 7:16. Teraz to, czy przerwiesz między 15 a 16, czy między 14 a 15/16 łącznie, zależy od tłumacza.

Syn Izajasza [Izajasz 8] nie = Dziecko Izajasza 7

Występują tu pewne trudne problemy interpretacyjne, ale rozumiem rozdział 8 w podobny sposób, jak Bullock, że istnieje krótkoterminowa prognoza, która poświadcza pewne spełnienie długoterminowego spełnienia. Nie sądzę, że można porównywać dziecko z rozdziału 8 z dzieckiem z rozdziału 7, ponieważ dziecko z rozdziału 8 jest wyraźnie synem Izajasza. To dziecko nie jest narodzone z dziewicy; poza tym nadał imię „Maher-Shalal-Hash-Baz”, a nie „Immanuel”. Jest dwójka różnych dzieci. Był taki, który urodził się natychmiast, a właściwie szybciej, można powiedzieć, niż ten z rozdziału 7, ponieważ ten z rozdziału 7 mówi: „Zanim dziecko odróżni dobro od zła, ty jesteś złem”. twarz zniknie.” O tym z rozdziału 8 jest napisane, że zanim będzie mógł powiedzieć: „mój ojciec i matka”, prawdopodobnie wcześniej, w ciągu roku od narodzin, najeźdźców już nie będzie. Zatem proroctwo z rozdziału 8 musiało nastąpić nieco później. Szybciej się spełniło, ale to już inne dziecko i ma inne imię; z pewnością nie miało dziewicy za matkę. Syn z rozdziału 8 nie jest tym samym dzieckiem, co z rozdziału 7.

Dziecko z rozdziału 8 spełnia podobny cel. Ale robi to jeszcze szybciej, innymi słowy, niż dziecko z rozdziału 7. Masz dziecko, które rodzi się w ciągu roku, zanim potrafi odróżnić dobro od zła. Potem dochodzimy do rozdziału 8 i mamy dziecko, które wydaje się wskazywać, zanim będzie mogło powiedzieć „mój ojciec” lub „moja matka”, że problem zostanie rozwiązany. Werset 4:

„Zanim dziecko nauczy się płakać, «moja matka i ojciec», bogactwa Damaszku i łupy Samarii zostaną zabrane przed królem asyryjskim”. Wydaje się, że jest to krótszy czas niż ten z rozdziału 7. Mamy więc dwoje różnych dzieci, dwa różne proroctwa i dwa różne czasy. Wtedy można zaobserwować to spełnienie się, tak że narodziny dziecka mogą służyć jako potwierdzenie autentyczności drugiej, dalekosiężnej przepowiedni o narodzinach dziecka przez dziewicę. Innymi słowy, zanim Chrystus się narodził, tych królów już nie było. Jeśli spojrzeć na to w bezpośrednim kontekście, mówi się tym osobom, że w ciągu dwóch lub trzech lat problem zniknie. To nie jest coś, co mogliby potwierdzić. Długoterminowa niepewna przyszłość jest pewna dzięki krótkoterminowym proroctwom.

Dziecko jako miara czasu

Sojusz Syro -Efraimitów przeciwko Judzie jest problemem krótkoterminowym i w ciągu kilku lat miałyby minąć. Myślę, że słyszeli proroctwo, że Achaz jest niegodnym lokatorem tronu Dawida, który ma zostać zastąpiony. Jeśli dziecko urodziłoby się dzisiaj lub za rok, zanim ukończy kilka lat, problem minie. Narodziny dziecka służą po prostu jako podstawa pomiaru czasu. Nie jest powiedziane, że dziecko na pewno się urodzi, ale czy się urodzi. Wydaje mi się, że to łączy oba fragmenty. W następnym rozdziale stanie się to jasne, gdyż istnieje w nim analogia.

Izajasza 7:17-25 Skutki przymierza Achaza z Asyrią Przejdźmy dalej. Jest to problem trudny do interpretacji i można się nad nim głębiej zastanowić i dojść do własnych wniosków. W rozdziale 7, wersety 17 do 25; znajdziesz rezultaty planu Achaza. Pamiętajcie, plan Achaza zakładał sojusz z Asyrią, aby złagodzić zagrożenie ze strony Efraima i Syrii. To, co Izajasz robi w wersetach od 17 do 25, ma na celu opisanie ostatecznych skutków polegania Achaza na królu Asyrii. Zwróć uwagę na werset 17: „ Pan sprowadzi na ciebie i na twój lud, i na dom twojego ojca czas niepodobny do żadnego, odkąd Efraim odłączył się od Judy –

sprowadzi króla asyryjskiego”. Zawarł sojusz, zakładając, że wszystko będzie spokojne. Ale Pan mówi, że król Asyrii zstąpi na was. „W owym dniu Pan zagwiżdże na muchy z odległych potoków Egiptu i na pszczoły z ziemi asyryjskiej. Wszyscy przyjdą i osiedli się w stromych wąwozach i szczelinach skał, na wszystkich cierniach i przy wszystkich wodopojach. [Zwróć uwagę na to wyrażenie.] W owym dniu Pan użyje brzytwy wynajętej spoza Rzeki – króla Asyrii – aby ogolić wam głowę i włosy na nogach, a także obciąć wam brody”.

Tak Pan mówi przez Izajasza, że Pan będzie się golił wynajętą brzytwą. Wynajęta brzytwa to Asyria. Asyria została wynajęta przez Achaza, gotowa ogolić Syrię i Izrael (lub Efraima). Izasz mówi, że Asyria przyjdzie i ciebie też ogoli. „Pan będzie się golił wynajętą brzytwą”, to znaczy przez tych, którzy są za rzeką; mianowicie króla Asyrii, „aby ogolił wam głowę i włosy na nogach, a także zapuścił brody. W owym dniu człowiek będzie utrzymywał przy życiu krowę i dwie kozy. A ze względu na obfitość mleka, które dają, będzie miał do jedzenia twaróg. Wszyscy, którzy pozostaną w kraju, będą jeść twaróg i miód. W owym dniu na każdym miejscu, gdzie było tysiąc winorośli wartej tysiąc srebrnych szekli, będą tylko osty i ciernie. Ludzie pójdą tam z łukiem i strzałami, bo kraj będzie porośnięty ostem i cierniem. Jeśli chodzi o wszystkie wzgórza, które kiedyś uprawiała motyka, nie będziesz już tam chodzić ze strachu przed ostem i cierniem; staną się miejscami, gdzie wypuszcza się bydło i wybiega owce”. Innymi słowy, rolnictwo będzie cierpieć z powodu braku upraw; winnice zostaną zniszczone i powstanie przestrzeń do pastwisk, która nie będzie wymagała dużej uwagi rolników. To będzie zniszczenie, które przyjdzie na ziemię. Sprawcą tej dewastacji będzie Asyria. To właśnie temu krajowi Achaz zaufał, że wybawi go z Królestwa Północnego i Syrii.

Związek z Izaszem 36. Wynik tego przymierza, które Achaz zawarł z Asyryjczykami, ma miejsce za czasów jego syna Ezechiasza. Wynik tego sojuszu opisano szczegółowo w rozdziałach 36 do 39 Księgi Izajasza. To jest ta część

historyczna, która oddziela dwie główne części książki. Za czasów Ezechiasza, syna Achaza, Sennacheryb wyrusza na Jerozolimę i oblega Jerozolimę. Aby Ezechiasz zebrał to, co zasiał Achaz.

Następnie interesującą rzeczą jest to, że jeśli spojrzysz na rozdział 36, werset 2, za czasów syna Achaza, Ezechiasza, kiedy Sennacheryb grozi Jerozolimie, przeczytasz w wersecie 2: „I król asyryjski wysłał Rabszake z Lakisz do Jerozolimy do król Ezechiasz z wielkim wojskiem”. Zwróć uwagę na ostatnie zdanie. „I stanął przy przewodzie górnej sadzawki na gościńcu pola folusznika”. Zapamiętaj tę lokalizację z wcześniej. Wróć do Izajasza 7, werset 3: „Wtedy rzekł Pan do Izajasza: Wyjdź teraz na spotkanie Achaza, ty i Szear, Jaszub, twój syn, na końcu kanału górnej sadzawki na gościńcu pola folusznika .” Innymi słowy, w tym samym miejscu, w którym Izajasz stanął twarzą w twarz z Achazem, mówiąc mu, aby zaufał Panu i znalazł bezpieczeństwo i ufność w Panu, ta groźba skierowana przeciwko wam nie przyniesie skutku. Achaz najwyraźniej nie chciał zaufać Panu. Zamiast tego zaufał Asyrii i zawarł z nią sojusz. W tym samym miejscu, w którym Izajasz ostrzegł go tego dnia, posłaniec Asyrii stoi teraz i wzywa do poddania się Ezechiasza pokolenie później. Taki jest ostateczny wynik postępowania Achaza w wojnie syro-efraimickiej .

Izajasz 8:1-4 Syn Izajasza Maher-Shalal-Hash-Baz - pisze zwój Przejdźmy do rozdziału 8. Wciąż jesteśmy w tej części „Księgi Immanuela”. Wydaje się, że tło historyczne rozdziału 8 i ogólne nauczanie rozdziału 8 są bardzo podobne do rozdziału 7. Wersety 1 do 4 brzmią: „Rzekł do mnie Pan: «Weź duży zwój i napisz na nim zwykłym pióro: Maher-Shalal-Hash-Baz. I powołam Uriasza, kapłana, i Zachariasza, syna Jeberekiasza , na świadków godnych zaufania dla mnie. Potem poszedłem do prorokini, a ona poczęła i urodziła syna. Wtedy Pan rzekł do mnie: Nadaj mu imię Maher-Shalal-Chash-Baz. Zanim chłopiec nauczy się mówić „mój ojciec” lub „moja matka”, król asyryjski zabierze bogactwa Damaszku i łupy z Samarii. ” (NIV).

Izajaszowi polecono napisać w sprawie Maher-Shalal -Hash-Baz. Król Jakub tłumaczy to jako imię własne. NIV również to robi, chociaż NIV ma notatkę tekstową, która mówi, że Maher-Shalal-Hash-Baz oznacza „szybki do grabieży, szybki do łupu”. Myślę, że pojawia się pytanie, czy w ogóle należy je przetłumaczyć jako imię własne. Oczywiście jest to nazwa symboliczna, a jej znaczenie to „szybki do łupu, szybki do łupu”. Weź więc duży zwój i napisz na nim piórem: „szybki do łupu, prędcy do łupu”. Angielski jest tam po prostu transliterowany w nazwie Maher-Shalal-Hash-Baz. Teraz wydaje się, że symbolika nazwy „szybki do łupu, szybki do łupu” oznacza, że nadchodzi zagłada obu królestw Izraela i Syrii. Jak powiedziano w wersecie czwartym: „Bogactwa Damaszku i łupy Samarii zostaną zabrane przez króla Asyrii”. Zagłada zbliża się do nich, a ostatecznie także do Judy.

To samo słownictwo użyte jest w wersecie o Judzie z Izajasza 10:5 i 6. „Biada Asyryjczykowi, ródzce mojego gniewu, w którego rękę jest maczuga mojego gniewu! Wysyłam go przeciwko bezbożnemu narodowi; Wysyłam go przeciwko ludowi, który mnie gniewa, aby łupił i wydierał łupy, i zdeptał ich jak błoto na ulicach”. Zatem nadchodzi zagłada z rąk Asyryjczyków w Królestwie Północnym, Syrii i ostatecznie Judzie. Stąd to imię: „Szybki do łupu, szybki do łupu”.

Następnie zostaje dany znak bardzo podobny do znaku z Izajasza 7:14 do 16, choć tutaj okres jest krótszy. „Zanim dziecko będzie mogło powiedzieć «mój ojciec lub moja matka»”. To byłyby jedne z pierwszych słów, jakie wymówiłoby dziecko. Tutaj rodzi się dziecko, które z pewnością nie jest zrodzone z dziewicy: „Wszedłem do prorokini, a ona poczęła”. Wydaje mi się więc, że dziecko tutaj nie może być tym samym dzieckiem, co to z rozdziału 7. Imiona są różne, matki są różne. Izajasz 7:14 jest wyraźnie mesjański. Ale historycznie rzecz biorąc, można zauważyć wojnę syro-efraimską w 734 r. p.n.e. Upadek Damaszku nastąpił dwa lata po tym zagrożeniu. Damaszek upadł w 732 r. p.n.e

Young mówi: „Proroctwo o narodzinach syna Izajasza można sprawdzić

jako zadatek, czyli zadatek dotyczący syna dziewicy”. Podobnie jest z tym, co powiedział Bullock. Young sugeruje, że nadchodzą dwie wielkie postacie, pierwsza do ludu Bożego – Immanuel, który przyniesie zbawienie – a po drugie do Achaza i jego naśladowców – Asyria i jej zniszczenie.

Znajdujesz to w wersecie piątym i następnych: „Pan przemówił ponownie do mnie: «Ponieważ lud ten odrzucił łagodnie płynące wody Sziloa i raduje się z Rezyra i syna Remaliasza ».

Izajasza 8:5-8 Wody Sziloach

Myślę, że to oznacza, że ci ludzie odrzucają wody Sziloach, które miękko płyną, i radują się w Rezinie i synu Remaliasza; innymi słowy, cieszą się ze swojej porażki. „Dlatego Pan sprowadzi na nich potężne wody rzeki – króla asyryjskiego z całą jego przepychem. Wyleje się ze wszystkich kanałów, przepłynie przez wszystkie brzegi i dotrze do Judy, wirując nad nią, przechodząc przez nią i sięgając aż po szyję. Jego rozpostarte skrzydła pokryją całą twoją ziemię, Emmanuel! Zatem Izajasz, rozdział 8, wersety 5-8, ponownie ukazuje rezultaty w postaci przymierza Achaza z Asyrią, całkowicie zależnego od tamtejszego króla. „Ponieważ ludzie nie zaufają Panu” – symbolizowane przez wody Sziloa, ponieważ nie zaufają Panu, ludzie odrzucają wody Sziloa. Ponieważ nie zaufali Panu, Pan sprowadzi na nich potężną rzekę, która zaleje ziemię, a tą potężną rzeką będzie Asyria. Ale koniec wersetu 8 jest znaczący, ponieważ rzeka ta w pewnym sensie zaleje ziemię. Przejdzie przez brzegi i kanały i dojdzie do szyi. Ale nie spowoduje to całkowitego przeciążenia ziemi i nie odniesie całkowitego sukcesu. Powodem tego jest to, że jest to ziemia Immanuela. „Wyleje wszystkie swoje kanały, przeleje wszystkie brzegi i dotrze do Judy, wirując nad nią, przechodząc przez nią i sięgając aż po szyję. Jego rozpostarte skrzydła pokryją całą twoją ziemię, Emmanuel.” Ostatecznie nie jest to ziemia Achaza, jest to ziemia Immanuela i z tego powodu król Asyrii jest naprawdę bezsilny, aby zrobić wszystko, co chce, czyli całkowicie zniszczyć Judę. Nie

wolno mu tego robić. Może dojść tylko na tyle, na ile Pan mu pozwoli. Realizuje cele, które Pan chce, aby realizował. Nie obejmuje to wykorzenienia ziemi judzkiej.

Izajasz 8:9-10 Asyrii, Syrii i Efraimowi nie uda się zdobyć Judy

Rozdział 8, wersety 9 i 10 pokazują, że narodom Asyrii, Syrii i Efraimowi nie uda się zdobyć Judy. W wersecie 9 czytacie: „Wzniescie okrzyk wojenny, narody, i bądźcie zdruzgotani! Słuchajcie, wszystkie odległe krainy. Przygotuj się do bitwy i bądź zdruzgotany! Obmyśl swoją strategię, ale zostanie ona udaremniiona; przedstaw swój plan, ale on się nie sprawdzi, bo Bóg jest z nami . Young twierdzi, że tak jak wcześniej fakt nadchodzącej zagłady był symbolicznie wyrażany w imieniu dziecka Izajasza, Maher-Shalal-Hash-Baz, tak tutaj fakt wybawienia zyskuje symboliczny wyraz w dziecku dziewicy, Immanuelu. Jest to ziemia Immanuela, więc Asyria może zająć tylko tak daleko, jak Bóg pozwoli Asyrii. Nie będzie to całkowite usunięcie. Ponownie, przepowiednia ta wyraźnie spełniła się w drugiej części księgi za czasów Ezechiasza – Izajasza 36-39. Asyryjczycy są gotowi zająć Jerozolimę, gdy Pan interweniuje i zesła plagę na Sennacheryba. Chociaż kroniki asyryjskie mówią, że zamknął Ezechiasza „jak ptak w klatce”, nie zdobył on Jerozolimy.

Izajasz 8:11-22 Słowa napomnienia

W porządku, rozdział 8, wersety 11 do 22, to słowa napomnienia dla Izraelitów w świetle obecnej sytuacji. Nie zamierzam spędzać dużo czasu na tych wersetach, ale przeczytajmy kilka z nich. Rozdział 8, wersety 13-14: „ Pan Wszechmogący jest tym, którego macie uważać za świętego; to jest ten, którego masz się bać, to jest ten, którego masz się bać, i on będzie sanktuarium; ale dla obu domów Izraela będzie on kamieniem, który powoduje potknięcia ludzi i skałą, która ich powoduje upadek ”. Co to za strach? Bojaźń Pańska: „Poświęćcie Pana, niech będzie waszym strachem, niech będzie waszym strachem”.

Rozdział 8, wersety 19 i 20: „ Kiedy ludzie radzą wam, abyście zasięgnęli rady mediów i spirytystów , którzy szepeczą i mruczą, czy lud nie powinien zwrócić się do swego Boga? Po co konsultować się ze zmarłymi w imieniu żywych? Do prawa i do świadectwa! Jeśli nie będą mówić zgodnie z tym słowem, nie będzie dla nich światła jutrzeńki ”. Są to więc słowa zachęty w świetle obecnej sytuacji.

Zróbmy dziesięciominutową przerwę, a następnie przejdźmy do 9. rozdziału Izajasza. Rozdział 8. werset 21. przechodzi bezpośrednio do rozdziału 9. i znajdującego się tam proroctwa mesjańskiego.

Przepisane przez Colby'ego Esposito i Teda Hildebrandta
Sporzeczki pod redakcją Teda Hildebrandta
Ostateczna edycja: dr Perry Phillips
Z ponowną narracją dr Perry'ego Phillipsa